

Kommentarer til klage på sak 5058/66/8 fra Morten Rotnes, datert 20.12.2020

Klager påberoper seg forskjellsbehandling mellom søknad for dispensasjon fra kommuneplanens arealdel og PBL § 1-8 i 2020 og reguleringsplanprosessen for utvikling av sin nå avdøde fars egen eiendom, til hyttefelt. Denne prosessen foregikk i årene ca 2007- 2009.

Klager viser også til at tidligere merknader og innsigelser ikke er svart ut verken av søker eller kommune.

Klager påstår at adkomst til anlegget det er gitt dispensasjon for er utilgjengelig fra land.

Klager fremfører også endel påstander som ikke har med denne saken å gjøre, bl.a. jordskiftesak og pælegard, men kommenteres likevel kort.

Klager påstår at «Totalt sett kommer det frem at ulempene er større enn fordelene i denne saken,...» videre at «brygge/marina for utleie kan ikke godkjennes uten at det er å anse som en **krenkelse** (min utheving)...og er kraftig brudd på likebehandling i like saker med like forutsetninger» hvor han hevder at utfallet av reguleringsplan fra 2007-2009 medførte tapte inntekter ved at kommunen nå gir en dispensasjon fra kommuneplanens arealdel for naboeiendommen.

Klageren påstår saksbehandlingsfeil begrunnet i forskjellsbehandling og at vedtaket ikke er fattet på riktig grunnlag fordi «kommunen i sitt vedtak (sier) at det ikke er merknad fra sektormyndigheter»

Klageren går også langt i å påstå at kommunen står for «diskriminering og forskjellsbehandling basert på trynefaktor og bekjentskaper».

Ad klagers påstander om at tidligere merknader og innsigelser ikke er svart ut verken av søker eller kommune.

Jeg viser til mitt tilsvarende på forrige klage fra Rotnes i saken ved søknad av 17.04.2020. Her imøtegår klagers innsigelser punkt for punkt.

Jeg registrerer at klager tross mitt tilsvarende, fortsatt hevder «at adkomst til anlegget det er gitt dispensasjon for er utilgjengelig fra land».

Jeg gjentar at adkomst til anlegget skal gå på grasbakken nord av gjerdet/landbruksinnhegningen. Normal vannstand ved høyvann er maks opp til gresskanten. Naturlig planering av grasbakken ved flytting av noen større steiner gjør det lett å gå/sykle/bruke trillebår etc.

Dersom klagers påstand hadde medført riktighet, hadde all vegetasjon der adkomst er planlagt vært død. En befaring fra kommunen vil enkelt kunne bekrefte dette.

Ad pælegard og jordskiftesak.

Pælene mot vest ble satt ned som et gjerde for å holde sauer og hester inne på beite (skrudd på bord på siden). Disse pælene er for korte til å være egnet til brygge, dvs ikke satt opp med sikte på å bruke til brygge seinere.. Gjerdet ble også satt opp som vern for å bevare det eksisterende steingjerdet som gikk utover i sjøen. Pæler mot øst ble satt ned for å legge frakte-flåte for sau om sommeren i ly for været.

Jordskiftesaken vil ikke påvirke adkomst uansett utfall så denne har ingen betydning for adkomsten for anlegget.

Ad forskjellbehandling mellom dispensasjon fra kommuneplanens arealdel og PBL § 1-8 i 2020 og reguleringsplanprosessen for naboeiendommen fra 2007- 2009.

Eiendommen 66/8 er en landbrukseiendom og er ikke omfattet av en reguleringsplan. Dispensasjon søkes derfor fra kommuneplanens arealdel og PBL § 1-8. Tiltaket er begrunnet i å styrke landbrukseiendommens inntektsgrunnlag, under ordningen landbruk pluss.

Påstanden om at vår sak og utvikling av et hyttefelt med påkrevet reguleringsplan for mer enn ti år siden er «like saker med like forutsetninger» må være basert på manglende forståelse. Det er to forskjellige planverk, kommuneplanverket er revidert siden 2009, og utvikling f.eks i behov for båtplasser i området har endret seg. En mer enn 10 år gammel reguleringsplan kan ikke låse kommunens konkrete vurderinger i en dispensasjonssøknad ift annet planverk.

Klageren påstår saksbehandlingsfeil fordi vedtaket ikke er fattet på riktig grunnlag fordi «kommunen i sitt vedtak (sier) at det ikke er merknad fra sektormyndigheter».

Det fremgår av kommunens vedtak datert 7.12.2020 at en revidert søknad har vært til høring hos sektormyndighetene og at den reviderte dispensasjonssøknaden er sendt på høring til aktuelle sektormyndigheter. Uttalelse er mottatt fra Fylkesmannen i Trøndelag og Trøndelag fylkeskommune. Det foreligger ingen merknader fra sektormyndigheter til at det gis en dispensasjon for tiltaket.

Det er derfor ikke grunnlag for påstanden om saksbehandlingsfeil.

Klager påstår at det kommer frem at ulempene er større enn fordelene i denne saken

Det føres ingen saklig argumentasjon for hva ulempene ved en slik dispensasjon vil være. Fordelene vil være styrket næringsgrunnlag for gårdsdriften, tilrettelegging for friluftsliv og båtliv for hytteeierne i området, og brygga vil selvsagt være tilgjengelig for allmennheten uten betaling for på og avstigning. Ulempene er knyttet til at Rotnes får adkomst til anlegget ved sitt naust, som han ulovlig benytter som hytte.

Klagers påstand om at dette «er å anse som en **krenkelse**» har følgelig ingen saklig begrunnelse.

Ad «diskriminering og forskjellsbehandling basert på trynefaktor og bekjenskaper».

I min kontakt med kommunen har jeg blitt møtt med profesjonalitet. Jeg er ikke kjent med noen forhold som utfordrer habilitet eller forhold som er egnet til å så tvil om saksbehandlers upartiskhet.

Jeg har ingen relasjoner til noen av kommunens saksbehandlere. Påstanden er derfor grovt usaklig.

Mvh.

Kai Helge Robertsen